

1. CZYM JEST SYNODALNOŚĆ

Widzieć:

- I. Synod oznacza „torowanie drogi razem”, podążanie razem.
- II. Synodalność jest istotną cechą Kościoła, która oznacza wspólne podążanie, uczestnictwo, modlitwę, dialog, rozeznawanie i podejmowanie decyzji wśród wszystkich członków Kościoła, na wszystkich poziomach.
- III. Proces synodalny to droga, którą odbywamy w całym Kościele, z etapami, dokumentami, pracą grupową, zgromadzeniami itd.: od 2021 do 2028 roku.
- IV. Kościół synodalny jest ideałem, do którego powinniśmy dążyć i zakłada „nawrócenie” mentalności, postaw, sposobów działania i wypełniania misji, a także reformę struktur, z udziałem całego Ludu Bożego, w zróżnicowanej współodpowiedzialności, ale z poczuciem równej godności dzięki Chrztowi. Jest to przeciwieństwo Kościoła kleryckiego, jaki często mamy dzisiaj.

1. Czy te tematy były Ci znane? Co uważasz za najbardziej nowe w tym, co usłyszałeś?
2. W jaki sposób my, w naszej grupie, żyjemy tym wymiarem naszego bycia Kościołem?
3. Czy w parafiach i pobliskich środowiskach kościelnych znany jest proces synodalny? Czy jest on omawiany? Jakie działania są podejmowane w tym zakresie? Dlaczego tak się dzieje?
4. Jaka jest rzeczywistość w naszej diecezji w odniesieniu do tego procesu i kwestii związanych z Synodem całego Kościoła? Jaki jest powód tego, co się dzieje?

Osądzić:

Wysłuchajmy się w to, co Duch Zmartwychwstałego Pana chce nam powiedzieć:

„Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobieгла więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».” (J 20,1-2)

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. (J 20,19-20)

„Niektórzy przybysze z Judei nauczali braci: «Jeżeli się nie poddacie obrzezaniu według zwyczaju Mojżeszowego, nie możecie być zbawieni». Kiedy doszło do niemałych sporów i zatargów między nimi a Pawłem i Barnabą, postanowiono, że Paweł i Barnaba, i jeszcze kilku spośród nich uda się w sprawie tego sporu do Jerozolimy, do Apostołów i starszych. (...) Zebrali się więc Apostołowie i starsi, aby rozpatrzyć tę sprawę. (...) Wtedy Apostołowie i starsi wraz z całym Kościołem postanowili wybrać ludzi przodujących wśród braci: Judę, zwanego Barsabas, i Sylasa i wysłać do Antiochii razem z Barnabą i Pawłem. Posłali przez nich pismo tej treści: (...) «Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my...»

Co przez to chce Bóg do nas powiedzieć? Do czego nas wzywa?

Działać

Podjmijmy nasze zobowiązania na trzech poziomach zadając sobie pytania:

1. OSOBIŚCIE

- a) Jakie wezwania pojawiły się we mnie, gdy rozmyślałem nad tym wszystkim?
- b) W jaki sposób podejmujesz konkretne zobowiązanie do wprowadzenia tych działań w życie i promowania postaw, do których czujesz się powołany?
- c) Co zamierzasz zrobić, aby lepiej poznać Dokument Końcowy Synodu i rozpowszechnić go w swoim środowisku?

2. JAKO GRUPA BRATERSTWA

- a) Do czego zobowiązujemy się w celu głębszego zapoznania się z Dokumentem Końcowym Synodu?
- b) Jakie działania możemy podjąć, aby to rozpowszechnić?

3. JAKO RUCH

Co możemy zrobić jako Ruch Braterstwa, aby zapewnić większe zaangażowanie naszego lokalnego Kościoła (parafii, diecezji) w ten proces i prace, w oparciu o Dokument Końcowy, pracując nad kwestiami istotnymi w obecnej chwili?